

D.

Należności za wskazane w rozdziale D — 5 austriacko-węgierskiej i bośniacko-hercegowińskiej taryfy towarowej, część I, dział B podwyższa się za:

naładowanie do	k. 1.20 za każde 100 kg.
wyładowanie do	" 0.80 " " " "
przeładowanie do	" 2.00 " " " "

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 15 stycznia 1920 r.

Warszawa, dn. 5 stycznia 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel

32.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie obrotu zbożem siewnem jarem w roku gospodar- czym 1919/1920.

Zgodnie z art. 1, 3, 4, 9 i 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 (Dz. Ustaw Rzpltej Pol. № 89 poz. 485) wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1. W myśl art. 3 ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 kupno i sprzedaż zboża do siewu, jako to: pszenicy jarej, żyta jarego, owsa i jęczmienia, znajdujących się w wolnym obrocie, ograniczeniom prawnym nie podlega. Jedyne przy przewozie wymagane są zaświadczenia Starostwa, że dane zboże zostało nabyte od producenta, który przepisany kontyngent odstawił lub obowiąz-
kowi dostaw nie podlega.

Art. 2. Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a na terenie b. zaboru austriackiego Inspektoratom Okręgowym Pomocy Rolnej w Krakowie i Lwowie, jak również osobom i instytucjom przez nie upoważnionym, przysługuje prawo zakupu zboża siewnego jarego na cele pomocy rolnej, bezpośrednio od producentów z zaliczeniem tegoż na poczet dostaw kontyngentowych. Po dokonaniu zakupu wydane zostaje producentowi zaświadczenie, wskazujące ilość i jakość zakupionego zboża. Zaświadczenie winno być w terminie 14-dniowym przedstawione staroście do ewidencji. Opatrzone takim zaświadczeniem zboże zwolnione jest od rekwizycji.

Art. 3. Gospodarstwa nasienne, w których zboże siewne jare zakwalifikowane zostało przez odpowiednie instytucje, (na ziemiach b. zaboru rosyjskiego przez Sekcję Nasienną Centralnego Towarzystwa Rolniczego, w b. zaborze austriackim przez Komisje nasienne przy Małopolskiem Towarzystwie Rolniczym w Krakowie i Lwowie), zwolnione są od dostawy tej ilości zboża na kontyngent, która została zakwalifikowana i zakupiona na pomoc rolną przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej oraz osoby i instytucje, przez nie do tego

upoważnione — po przedstawieniu odnośnych zaświadczeń pp. starostom. Powinny jednak do dn. 1 czerwca 1920 r. przedstawić Starostwu dane o zużycowaniu danego zboża.

Art. 4. Ładunki zboża, zakupionego przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej w Krakowie i Lwowie, jak również osoby i instytucje przez nie do tego upoważnione, winny być przewożone stawkami i kolejami, jako transporty rządowe, za listami przewozowymi stosownie do istniejących w tej mierze przepisów. Powyższe listy przewozowe wydawane będą przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 5. Staroście przysługuje prawo wydawania zezwoleń na zakup drobnych ilości zboża siewnego jarego wewnątrz powiatu od producentów z zaliczeniem na kontyngent, w wypadkach, gdy dany rolnik zboża do siewu nie posiada i nie jest w stanie ponieść kosztów, związanych z zakupem zboża z ponad kontyngentu.

Art. 6. Zezwolenia na wywóz zboża siewnego jarego do obszarów, podległych Komisarzowi Generalnemu Ziemi Wschodnich, w granicach przeznaczonych na ten cel ilości, wydaje Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 7. Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru austriackiego obowiązują następujące ceny na zboże siewne jare:

- 1) za zboże oryginalne ceny nie są ograniczone i ustanowione zostają stosownie do porozumienia pomiędzy sprzedawcą i nabywcą;
- 2) za 100 kg. zboża zakwalifikowanego pierwszych dwóch odsiewów, dostarczonego na poczet kontyngentu i sprzedanego Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoratom Okręgowym Pomocy Rolnej oraz osobom i instytucjom, przez nie do tego upoważnionym — 300 marek;
- 3) za 100 kg. takiego samego zboża siewnego dalszych trzech odsiewów: owsa, żyta jarego i pszenicy jarej — 250 marek, jęczmienia — 220 marek;
- 4) cena za zwykle oczyszczone zboże siewne, zakupione przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej oraz osoby i instytucje, przez nie do tego upoważnione, na pomoc rolną, a więc zaliczone na kontyngent, jest o 30% wyższą od cen, ustanowionych dla zboża objętego przymusową dostawą w roku gospodarczym 1919/20, z doliczeniem premji za owies w sumie 30 marek za 100 kg. Ceny obowiązują loco stacja załadowania.

Art. 8. Obrót zbożem siewnym jarem, pochodzącym z ilości kontyngentowych, dozwolony jest do dnia 15 maja 1920 r.

O ile po tym dniu zostawałyby pewne ilości niezużytkowanego jarego zboża siewnego, a zaliczonego na kontyngent tak u urzędów, instytucji i osób, do skupu tego zboża uprawnionych, jak i u producentów, należy zboże to przekazać miejscowemu Starostwu najpóźniej do dn. 1 czerwca 1920 r.

Art. 9. Do wydania rozporządzeń w sprawie obrotu zbożem siewnym jarem na ziemiach b. zaboru pruskiego upoważniony jest Departament Apropizacyjny Ministerstwa dla b. dzielnicy pruskiej.

Art. 10. Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlegają karom, przewidzianym w art. 10 ustawy

z dn. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 8-go stycznia 1920 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bardel

Minister Aprowizacji:

St. Śliwiński

33.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

w sprawie przedłużenia ważności dodatku II do wewnętrznej taryfy towarowej kolei Koszycko-Bogumińskiej.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. Pr. № 14 poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82 z dnia 16 kwietnia 1919), i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu przedłuża się na polskiej części uprz. kolei Koszycko-Bogumińskiej termin ważności dodatku II do wewnętrznej taryfy towarowej, część II, z dnia 1 lutego 1917 r. po koniec roku 1920.

Warszawa, dn. 9 stycznia 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel

34.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

o podziale przychodzących i odchodzących ładunków pomiędzy poszczególne stacje węzła Warszawskiego.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14 poz. 152) konstytucyjnie zatwierdzonego w dn. 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82 z dn. 10 kwietnia 1919 r.), i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam co następuje:

Ze względu na to, że niektóre stacje węzła Warszawskiego, gdzie jest skoncentrowane znaczne przybycie i nadanie ładunków, nie mają dostatecznych środków do ich rozładowania oraz w celu zapobieżenia perjurycz-